

תקליטים

מוסיקה

פרוצליל

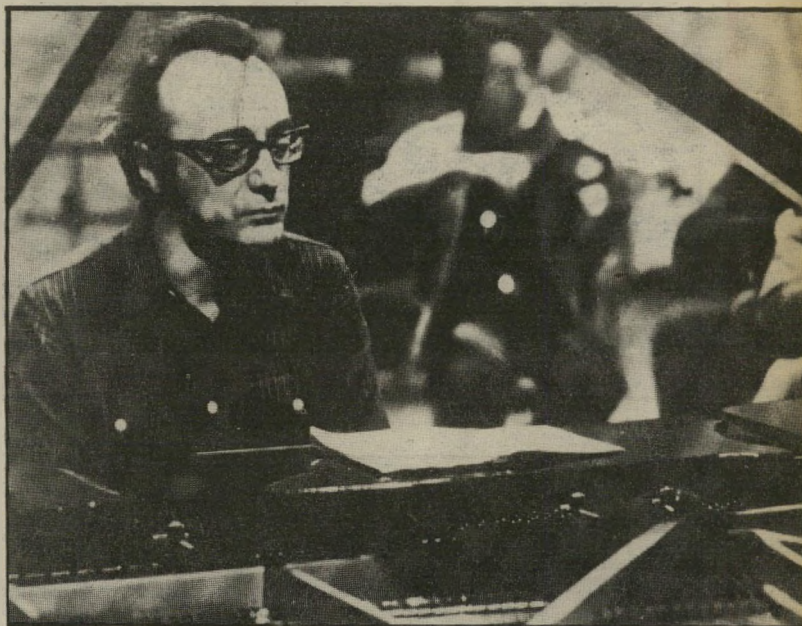
עדינות המחשבה

הפסנתרן אלפרד ברנדל מופיע בישראל מה' 24 בספטמבר ועד ה' 8 באוקטובר. הוא יבצע, עם התיזמורת הפילהרמונית, קונצ'רטים לפסנתר מאת בטהובן (מס' 4) ומוצרט (מס' 20).
בגיל 53 נחשב ברנדל אחד מכוכביה העל של עולם הפסנתר הקלאסי. הדרך למעמד זה לא היתה רגילה: הוא לא החזיק איש יחסי-כבוד, וגם לא בנה תרומית מעניינת. ברנדל פשוט חקר

של מוצרט. כל יצירות הפסנתר של שוברט ומעט מוסיקה קאמרית.

אלפרד ברנדל החל לומד פסנתר בגיל 6. מאוחר יותר נטל שיעורי-אמן מהפסנתרנים הגדולים אדוארד סטוארמן ואדווין פישר. הוא הושפע מאוד מפישר, אך פיתח במהירות כיוון משלו.

אין לברנדל השכלה מוסיקלית אקדמית במובן הרגיל. הוא גם למד הלחנה. לרעתו, כל מבצע הרוצה להבין בשלמות את היצירות שהוא מנגן, חייב ללמוד ענף מוסיקלי זה.

פסנתרן ברנדל
אלפא ואומגה של מוסיקאי

רפרטואר שעניין אותו, ונתן רסיטלים רבים במולדתו, אוסטרית. כך בנה, אט-אט, מעגל נאמנים מקומי.

בשנות ה-50, כאשר החל מקליט עבור חברת ווקס, צנועת-המחירים, החל שימעה נפוח ברחבי העולם. אותה סדרת-ההקלטות כללה מיצירות ליסט, מוצרט, סטרווינסקי ומוסורגסקי. הפרוייקט אשר משך הכישרון תשומת-לב היה הקלטת כל יצירות-הפסנתר של בטהובן. פרוייקט זה העסיק את ברנדל מ-1958 עד 1964. במקביל החל מופיע בקביעות באירופה ובצפון-אמריקה. הוא משך אחריו קהל מעריצים קבוע, אשר העריך את פרשנויותיו הבהירות לאמני אירופה מהמאה ה-19, אפילו היצירות המבריקות ביותר של ליסט, אשר פסנתרנים

בתקופה מסוימת התעסק בציבוריים. פע' מים רבות הציג תערוכות מיצירותיו, במקביל להופעותיו.

לאחרונה המעט בציור ובהלחנה, אך המשיך בתחביב רציני אחר: אינטלקטואל. חלק מרשימותיו, העוסקות בתחומים רחבים, דוגמת התמודדות עם פסנתרים — כשם אחד הפרקים — ורכו כסיפרו musical thoughts afterthoughts (דפוס אוניברסיטת פרינסטון, 1976). זהו כרך דק אך מרתק לכל נגן פסנתר.

כל כתיבתו נובעת מנסינו כאמן מבצע: זו תיאוריה הצומחת ממעשיות. אמר ברנדל: "למרות שזה נחוץ ומרענן לחשוב על מוסיקה, אני תמיד יודע כי הרגש הוא האלפא והאומגה של

קלידן קוריאה וחברים*
חווייה מעניינת

רבים הפכו לקיטעיראווה ררודים, נשמעו מאבקות ברנדל עמוקים ומרשימים. למעשה, נותר ליסט עד היום כאחד מנקודותיו החזקות יותר של אלפרד ברנדל.

מה נשמע

● יבוא או לא יבוא? בעור שאלת בואו של צ'יק קוריאה לביקור נוסף בישראל עדיין תלויה ועומדת אפשר לפחות להבית בהרכב שענימו מנגן היום קוריאה (ראה: תמונה). אם אוימנס יבוא עם הנגנים האלה, צפויה למאוינים בארץ חווייה מעניינת.

*מימין לשמאל: צ'יק קוריאה, אל-די מיולה (גיטרה), סטנלי קלארק (באס) ולני וויט (תופים).

מפירחי

ארצנו הקטנטונת

האירוסים — זמרי בית-אלפא; סירבראס.

שירים ישראליים. כמו שיר לכרם. ספני שלמה המלך ואשירה לילדי — בניצוח רפי פסחון. איכות ההקלטה טובה יחסית, ועם לחנים של משה וילנסקי, נעמי שמר ונורית הירש — קשה להחטיא. נעמי שמר מוצגת פה כמעין התנ"ך של זמר-עם: תחת שירה סימני דרך: "מתוך ספר גימל"; תחת אחותי רוחמה — "מתוך הספר השני". קצת מוזכר מלכים א' ומלכים ב' א', להבריל מהמקור הישראלי, אנתולוגית החיפושיות, א' רב'.

חיקוי

ותחבולות

לאורה ברניגן — ברניגן 2; הד ארצי. בארצות-הברית כיוונה חברת-התקליטים את האלבום הזה למערכות סטריאו בינוריות של בני 14-15. בישראל מכוונת חברת חד ארצי למערכות וולות מאוד של בני אותו הגיל. ההטבעה המקומית מעוררת רושם כאילו הקליטו את השירים לשפתיים: הרעשים רבים והאיכות ירודה.

ברניגן היא זמרת כלל לא רעה. היא הרשימה כמלוחה של לאונרד כהן בסיבוכי הופעותיו האחרונים. כאן, לבדה, היא נגרדה לחומר מוסיקלי משעמם. את כל מה ששומעים כאן כבר עשו קודם. והרבה יותר טוב. התקליט מציג מעין קים קארנס צלולת-קול לעניים. למרות תעורת עניות זו, מבטיח קולה של

עניין

של השקפה

נערות מארי ג'ייז — איסטרוניקס. הזמר והמפיק ריק ג'יימס חושב כי המציא סיגנון מוסיקלי חדש. הוא קורא לו "פאנק אנד רול", על מישקל היקיאנדרול. במיסגרת מאמציו לדחוף את הסיגנון הזה לגרונות המאוינים, הוא הרכיב להקת-נערות, שתפקידן זהה. ג'יימס כתב, הלחין, עיבד והפיק את כל שירי אלבום-בכורה זה. לצד הראשון קרא צד המסיבה ולשני — צד ההתקררות.

אם אינכם רוקדים או מזדמנים באיוו מסיבה חמה, מעטים הסיכויים כי תאזינו לתקליט זה. הצד הראשון עושה חור בראש אחרי השיר השני, ואם הופכים את התקליט — משתעממים מייד. אין דבר מיוחד בשירת הצעירות, ורק רמת

טוב

מכדורי שינה

ג'ון ואנגלים — אוסף פרטי; סונוקול. אם ג'ון ואנגלים יכול להרשות לעצמו להמשיך ולהפיק תקליטים בשיתוף עם ג'ון אנדרסון (לשעבר זמר להקת יס), כנראה שזה מכניס להם כסף. בתקופה האחרונה נשמע ואנגלים כפי שהיה נשמע ג'יימס לאסט, אילו למד לנגן בסינתסיזר. קולו של אנדרסון מרגיז עד כדי כך, שלעיתים קרובות קיוויתי כי מקומו ייתפס על-ידי אחד הקלידים האלקטרוניים הרבים של ירידו.

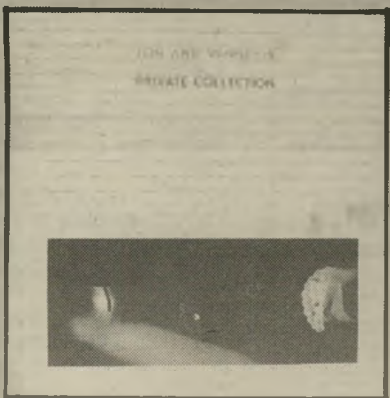
הנחמה היחידה — והלא מספיקה — בי פרוייקטנשל זה, היא איכות ההטבעה הטובה:

לאורה ברניגן גדולות בעתיד. כדאי יהיה לתפוס אותה אי-שם בהמשך מסלול-המיכשולים של הפופ האמריקאי.

ההפקה היא גבוהה. אבל מצער לראות על מה בזוכה.

עדיין מעטים הם נגני הסינתסיזר בעולם ה- מגיעים לאיכויות של ואנגלים.

המדור מעניק לתקליטים חמישה ציונים, לפי הדירוג הבא: תו אחד — רע; שני תווים — חלש; שלושה תווים — כבה; ארבעה תווים — טוב; חמישה תווים — מצויין.

ארי פרנקל